

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

Επισημάναμε σέ προηγούμενα άρθρα μας τή σπουδαιότητα τών μέτρων που πήρε ή Κυβέρνηση, μέσω του ειδικού φορέα του Ε.Ο.Τ., για τήν τουριστική ανάπτυξη του Ζαγοριού. Πρόκειται, όπως τονίσαμε, για ένα πρόγραμμα που δημιουργεί ευνοϊκές προϋποθέσεις για τήν ανάπτυξη τής περιοχής μας, κι αυτό γιατί ή τουριστική αξιοποίηση θάχει τις επιπτώσεις της και σ' άλλους τομείς τής κοινοτικής ζωής και τής οικονομίας. Θά προσθέταμε ότι και ο πολιτιστικός χώρος θά επηρεασθεί, γιατί θά γίνει πομπός μηνυμάτων προς κάθε κατεύθυνση —κι έχει πολλά τέτοια να προσφέρει ο παραδοσιακός μας θησαυρός—, ταυτόχρονα όμως και δέκτης, με αποτέλεσμα τον εμπλουτισμό τής παραδόσεως μ' όλα εκείνα τα στοιχεία που μπορούν ν' αφομοιωθούν, όπως άλλωστε γινόταν και στο παρελθόν.

Κανείς, λοιπόν, δεν μπορεί να μάς κατηγορήσει για τήν αισιοδοξία μας, πολύ περισσότερο που οι υπεύθυνοι φορείς και ή δημοσιογραφική ενημέρωση μίλησαν για μετατροπή του Ζαγοριού σέ «παράδεισο». Και εξακολουθούμε να είμαστε αισιόδοξοι, χωρίς να παραβλέπουμε τα μεγάλα εμπόδια που υπάρχουν —γι' αυτό άλλωστε αναγνωρίσαμε και τήν ανάγκη τής πίστωσης χρόνου στους αρμόδιους—, γιατί από το ένα μέρος ξέρουμε καλά τί θησαυρούς κρύβει το Ζαγόρι, που μπορούν πραγματικά να το μεταβάλλουν σέ παράδεισο, αν αξιοποιηθούν, και από το άλλο είμαστε υποχρεωμένοι να εμπιστευθούμε στήν κρίση και στο λόγο που έδωσαν,

όσοι υπεύθυνα ασχολήθηκαν με το Ζαγόρι και μίλησαν για τήν ανάπτυξή του.

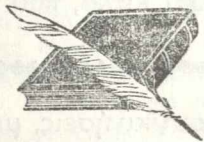
Περιμένουμε λοιπόν. 'Αλλ' αυτό δε σημαίνει ότι δεν παρακολουθούμε και τήν εξέλιξη τής κατάστασης. Γνωρίζουμε σ' όλους, όσοι ενδιαφέρονται για το θέμα, σ' όλη τήν κλίμακα τής ιεραρχίας, ότι ή έφημερίδα μας, ταγμένη να υπηρετεί με υπευθυνότητα και συνείδηση ευθύνης τα συμφέροντα του Ζαγοριού, αγωνίζεται να είναι πάντοτε ενήμερη τών εξελίξεων που σχετίζονται με τήν προώθηση τής υλοποίησης τών αποφάσεων και έτοιμη να προσφέρει τή βοήθειά της.

Έτσι πιστεύει ότι συμβάλλει θετικά στήν όλη υπόθεση, αν επισημάνει τήν ανάγκη τής δραστηριοποίησης όλων τών Νομαρχιακών υπηρεσιών —έξυπακούεται ότι ανάλογη θά'ναι και ή στάση τών κεντρικών υπηρεσιών— κατά τρόπο, ώστε οι αποφάσεις που πάρθηκαν και που θ' αρχίσουν να πραγματοποιούνται να μην εμπλακούν: α) στις γραφειοκρατικές διατυπώσεις, που κατά κανόνα γίνονται ανασχετικός φραγμός στήν υλοποίηση ωραίων προθέσεων και β) στήν έλλειψη μελετών και τής ανάλογης προετοιμασίας, που, σέ καταφατική περίπτωση, γίνονται αίτια να χαθεί πολύτιμος χρόνος.

Δεν υποτιμούμε και δεν παραγνωρίζουμε τή συνεισφορά καμιάς Νομαρχιακής υπηρεσίας. Υπογραμμίζουμε μόνο τήν ανάγκη να βρεθούν σέ κατάσταση έτοιμ-

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2η ΣΕΛ.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

Οι Ζαγορίσιοι που υράτησαν τόν 'Ελληνισμό 'Ιωάννης Α. Καραμεσίνης (ό Ρωμιόπαδας)

Σε συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο μας δημοσιεύουμε σήμερα όρισμένα έγγραφα (ντοκουμέντα) που φανερώνουν τή μεγάλη δράση του 'Ι. Καραμεσίνη.

Ο θεός ούτος και πανίερος πατήρ τού εν αγίοις πατρός ήμών Νικολάου τού θαυματουργού / κατά τήν αὐτήν χώραν Καπέσοβο κείμενος, ανηφοδομήθη εκ βάθρων τής και ιστορήθη και γέγονεν / ως ώρται σήμερον δι' έξόδων και πωσίας δαπάνης τού πανεντιμωπύτου και πανευγενεστάτου άρ / γοντος και προεστώτος τής πόλεως Ιωαννίνων και Ζαγοριού κυρίου Ιωαννουτζίου 'Αλεξίου τού / εκ τής ίδιας χώρας, αρχιερατεύοντος τού πανιερωτάτου ήμών άγιου δεσπότης κυρίου Μακαρίου, κατά 'ΑΨΖΓ' (1793) / κατά ήσαν 'Αννουάριον. 'Η ζωγραφία έπασα μετά του ιεροῦ τέμπλου και

των άγιών εικόνων γεγόνασι / δια χειρών ήμών των ταπεινών 'Ιωάννου 'Αθανασίου και 'Αναστασίου 'Αναγνώστ(η, του) ήμετέρου υιού, / και επιτροπεύοντος Δημητρίου Λάζου.

2) Το έγγραφο τής Ένώσεως Ζαγορισίων 'Ιωαννιτών.

«Διά του παρόντος συμφωνητικού και ένυπογράφου γράμματος δηλοποιούμεν οι κάτωθι ύπογεγραμμένοι, εκ τής πολιτείας 'Ιωαννίνων έσωτε και έξω, ότι επειδή εις τόν τόπον μας ακολουθούν πολλά ενάντια περιστατικά και καταδρομαίς και ζημίαις εις τήν Κοινότητα, δια τα όποια χρειάζεται μία όμοιοητική κυβέρνηση και αντίσταση, με προθυμίαν έσυμφωνήσαμεν τήν σήμερον, όλοι κοινώς Βαροσλήδες τε και Ζαγορίσιοι, να σταθώμεν εις κάθε ύπόθεσιν τής Κοινότητος και να τήν κυβερνούμεν με προθυμίαν και επιμέλειαν, όσον

ήμπορέσωμεν καλλίτερα αποβλέποντες κάθε ένας εις το καλόν και τήν σύστασιν τής Κοινότητος.

'Αλλ' επειδή εις τέτοια πολλάκις ακολουθούν καταδρομαίς από τους έξωτερικούς και μάλιστα εις εκείνους όπου θέλουν το καλόν του κοινού, ύποσχόμεθα ότι αν ίσως ο

ΤΟΥ Κ. Κ. ΒΑΡΖΩΚΑ

μη γένοιτο, ακολουθήση εις κανέναν καμιά καταδρομή ή ζημία κατ' μέρος, να μην τόν αφήνωμεν εις τήν ζημίαν, αλλά καθ' όλους τους τρόπους να τόν διαφεντεύωμεν και να τόν βοηθώμεν στοχαζόμενοι τήν καταδρομήν και τήν ζημίαν εκείνων ιδιήν μας και συντόμως να φυλάττωμεν άλλήλους, ως μέλη του αυτού σώματος. 'Ιδε και κανέναν από εμάς δυστροπήση και κυττάξη το ίδιον, προτιμώντας τήν ξεχωριστήν ευτυχίαν από τήν

κοινήν και φανή, επιζήμιος, ο τοιοῦτος όποιος και αν ειη καταστάσεως να δώσει άπολογίαν περί τουτου έχων αντίδικον τόν άδέκαστον περί τούτου κριτήν.

1774 'Ιανουαρίου 24 εν 'Ιωαννίνοις.

Δημήτριος Καραϊωάννης Βεβαιώ
'Αλέξης Μισίου Βεβαιώ
'Αναστάσιος Δρόπος Βεβαιώ
Δημήτριος Παφίλος Βεβαιώ
'Ιωαννουτζίος 'Αλεξίου Προβότου Βεβαιώ
Χριστόδουλος Βεβαιώ
Ράδος Βασίλειος Βεβαιώ
Μά Κουτούλης Βεβαιώ
Γεώργης Κλογίου Βεβαιώ
Στάθης Γεωργίου Βεβαιώ

3) 'Εξορμητικό έγγραφο μεταξυ Κώστα Γεωργίου και 'Ιωαννουτζίου Καραμεσίνη.

«Διά του παρόντος γράμματος δηλον καθίσταται ότι ο ύποφαινόμενος

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 10η ΣΕΛ.

Οἱ ψιθυριστές καί οἱ σκοποί τους

Ἡ ἔκδοσις τῆς ἡμερίδας μας καὶ ἡ ὥς τώρα πορεία της, κάλυψε ἑπιτακτικές ἀνάγκες, συναρτημένες μὲ τὴν ἐξυπηρέτησι τῶν συμφερόντων τοῦ Ζαχορίου, τὴν οἰκονομικὴ τοῦ ἀνάπτυξη, τὴν ἀξιοποίηση τῆς πολιτιστικῆς τοῦ παραδόσεως κ.ἄ. καὶ ἀνταποκρίθηκε στὶς προσδοκίαι τῶν χιλιάδων συμπατριωτῶν μας, πού μὲ κάθε τρόπο ἐκδηλώνουν τὴν ἱκανοποίησή τους γιὰ τὴν προσφορά της καὶ τὴν ἐνίσχυσον ἡθικά καὶ ὕλικά. "Ὅλα αὐτὰ συγκροτοῦν τὴν ἀξιολογότερη ἀναγνώριση γιὰ τὴν γραμμὴ πού ἀκολουθεῖται καὶ δικαιοῦν τοὺς κόπους ὄλων, ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἔκδοσις τῆς ἡμερίδας, ἀπὸ τὴν ὁποία, ἔξω ἀπὸ τὴν χαρὰ πού αἰσθάνονται ἀπὸ τὸ ὅτι ὑπηρετοῦν θετικὰ τὴν ἰδιαίτην πατριδα τους, τίποτε ἄλλο δὲν προσδοκοῦν.

Στό γενικό αυτό αίσθημα των συνδρομητών και χιλιάδων Ζαγορίσιων αναγνωστών, τη μόνη παραφω- νία αποτελούν μερικοί, μετρημένοι στα δάχτυλα του έ- νος χεριού, ψευδοιστές ή κεκράμενοι —θύματα σίγουρα των πρώτων— που έδω στα Γιάννινα ή στην Αθήνα, θ- πως έγινε στη γενική συνέλευση των Ζαγορίσιων, θέ- λησαν να δημιουργήσουν δυσπιστία γύρω από την όρ- γανωση της έκδόσεως και τους σκοπούς της έφημε- ρίδας.

Δὲν χρειάζεται ν' ἀναφερθοῦμε ὀνομαστικά σ' αὐτοὺς ποὺ προσπαθοῦν νὰ διαθερῶσουν μιὰ ὥρα ἰσὶς προσπάθεια—ἀλλά καὶ ποιά καλὴ πρόθεση δὲ συνάντησε τὴν κακοπιστία καὶ τὴν διαισθητική...— γιὰ τοὺς φτάνει ἡ ἀπομόνωση στὴν ὁποία ἔχουν καταδικαστεῖ ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν Ζαγορισιανῶν. Σ' αὐτοὺς καὶ μόνο λογοδοτῶντας, ὅπως ἔχουμε ὑποχρέωση, ἐπαναλαμβάνουμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά:

1.— Ἡ ἐφημερίδα «τὸ Ζαγόρι μας», δὲν ἀνήκει σὲ κανένα, γιατί εἶναι κοινὸ κτῆμα ὅλων τῶν Ζαγορίσιων.

2.— Ἡ ἐκδοτική ὁμάδα πού τῇ διευθύνει —κι ἀνή-
κουν σ' αὐτὴ κι ἄλλοι ἐκλεκτοὶ Ζαγορίσιοι, πού δὲν ἀ-
ναγράφονται τὰ ὀνόματά τους στὴν προμετωπίδα— ἐρ-
γάζεται ἐθελοντικὰ καὶ χωρὶς τὴν προσδοκία

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1^η ΣΕΛ.

της, όταν τὰ τόσα καλὰ πού ἐξαγγέλθηκαν γιὰ τὸ Ζαγόρι ἀρχίσουν νὰ γίνονται ἔργα. Θὰ προσθέταμε ἀκόμα καὶ κάτι ἄλλο: Σὲ τέτοιου εἴδους ἔργα δὲ φτάνει οὔτε ἡ καλὴ προετοιμασία, οὔτε ἡ ἐκτέλεση τοῦ **καθήκοντος**. Χρειάζεται καὶ κάποια φαντασία πού νὰ μπορεῖ νὰ συμπληρώνει τὰ κενά, τὰ ὁποῖα μοιραῖα ἔχουν πάντοτε οἱ ἀποφάσεις, φαντασία πού νὰ ὑπολογίζει καὶ ἀξιοποιεῖ ὅλους τοὺς παράγοντες πού ἀποτελοῦν τὴ συνισταμένη καὶ τὸ εἰδικὸ θάρος μιᾶς περιοχῆς, ὅπως τὸ Ζαγόρι. Θ' ἀναφέρουμε ἓνα μικρὸ παράδειγμα, γιὰ νὰ γίνει κατανοητὸ πόση σημασία ἔχει ὁ ρόλος τῆς φαντασίας.

Κατά τους καλοκαιρινούς μήνες το ΚΤΕΛ δρομολογεί σ' ορισμένους τομείς του Ζαγοριού λεωφορεία και την Κυριακή, για τουριστικές ανάγκες, με το αζημίωτο θέσια. "Αν όμως το Ζαγορίσιο τοπίο προσφέρει το καλοκαίρι την όποια ικανοποίηση στον έπισκεπτή και επιδρά ανάλογα, το χειμώνα το ίδιο τοπίο προσφέ-

για κανένα υλικό όφελος. Θυσιάζουν πολυτίμες
 ώρες από τις ένασχολήσεις και την ανάπαυσή τους για
 να υπηρετήσουν μόνο το Ζαγόρι και τίποτε άλλο. Στην
 έκδοτική ομάδα μπορεί να έγγραφει όποιος θέλει κι
 είναι άποφασισμένος να διαθέσει ώρες εργασίας για
 την έκδοση της εφημερίδας.

3.— Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑλεγχο τῆς θμελοῦς Ἑλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι στὴ διάθεσιν ὅποιου θάθελε νὰ κατατοπιστεῖ σχετικᾶ.

4) Τόσο ή "Ενωση Ζαγορισιών Ἀθηνῶν, ὅσο καί ὁ Πολιτιστικὸς Σύνδεσμος Ζαγορισιῶν Ἰωαννίνων, μετέχουν στὴν ἐκδοτικὴ ἐπιτροπὴ μ' ἓνα μέλος τους.

5.— «Ὅποιοδήποτε κέρδος ἀπομείνει — πράγμα πὺ δὲν προβλέπεται — θὰ διατίθεται πάντοτε γιὰ τὴ θελίωση τῆς ἐκδόσεως (αὔξησις ἀριθμοῦ σελίδων, πλουσιότερη εἰκονογράφηση, ἀνέβασμα τῆς ποιτικῆς στάθμης κλπ.).

6.— Κάθε συνεργασία που στέλλεται δημοσιεύεται, αρκεί να είναι γραμμένη κατά τρόπο που να υπηρετεί τα συμφέροντα του Ζαγοριού, να προωθεί τὸν τυχόν διάλογο, καὶ νὰ μὴν σχετίζεται μὲ κομματικές προθέσεις. Δὲν δημοσιεύονται ἔργασίες που ἔχουν ἥδη δημοσιευθεῖ σ' ἄλλες ἐφημερίδες.

7.— “Αν ὅλα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἀνοιχτὲς θέσεις, ἀνιδιοτελεῖς ἐπιδιώξεις καὶ ὀργάνωση ἐκδόσεως κατὰ τέτοιο δημοκρατικὸν τρόπον, ποῦ κανένα ἄλλο ἔντυπο δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξει, ἄς μᾶς ὑποδείξουν οἱ ψιθυριστὲς καὶ κεκράχτες κατὰ ποῦ θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ καὶ δὲν ἔγινε. Ἀνοιχτά, ὅμως, μὲ τὰ δνόματά τους, χωρὶς ψιθύρους καὶ ὑπονοούμενα ποῦ δὲν ταιριάζει σὲ Ζαγοριεῖς, ποῦ εἶναι ἄνθρωποι πολιτισμένοι καὶ περήφανοι.

“Έχουν υποχρέωση να το κάνουν. Άλλοιως θα θρεθούμε εμείς στην ανάγκη να αποκαλύψουμε και τα όνματά τους και τις προθέσεις τους, για να μάθουν δλοι οι Ζαγοριανοί τι τρόπους χρησιμοποιούν για να διαβρώσουν κάτι καλό, που τόσο βοηθάει την περιοχή μας.

ρει άλλες συγκινήσεις, με συναισθηματικές αντιδράσεις έξ ἴσου ἔντονες —καὶ γιὰ πολλοὺς ἀνώτερες— ἀπὸ τὸ καλοκαίρι. Ποτὲ ὅμως δὲν δρομολογήθηκε τὸ χειμῶνα ἕνα λεωφορεῖο τὴν Κυριακὴ γιὰ χειμωνιάτικο τουρισμό. Κι ὅμως, οἱ ὅποιοι ἐπισκέπτες τοῦ Ζαγοριοῦ μιά τέτοια ἑποχὴ θὰ γίνονταν οἱ καλλίτεροι κήρυκες τῆς ὁμορφιᾶς τοῦ τοπίου καὶ τῶν αἰσθητικῶν ἀπολαύσεων ποὺ χαρίζεται.

Τελειώνουμε. *Εξακολουθούμε να είμαστε αισιόδο-
ξοι γιατί οί λόγοι που δικαιολογούν την αισιοδοξία
μας για την τουριστική αξιοποίηση του Ζαγορίου δέν
ἐξέλιπαν. Παρακολουθούμε με προσοχή ὅτι γράφεται
καί λέγεται καί ἐπισημαίνουμε τήν ἀνάγκη τῆς προε-
τοιμασίας τῶν Νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, ὥστε νά μὴν
δημιουργηθοῦν κίνδυνοι γιά τήν ὑλοποίηση τῶν ἀπα-
φάσεων. *Από τήν πλευρά μας εἴμαστε ἑτοιμοί νά προ-
σφέρουμε κάθε βοήθεια πού θά ζητηθεῖ. Περιμένουμε
νά κάνουν καί οἱ ἀρμόδιοι ὅτι χρειάζεται νά γίνει γιά
τὸ Ζαγόρι μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απομονημένες σεΐδες

θάνατι, Ξπαιρναν την ευδοκία των
κρεμασμένων εκεί φρούτων κι Ξ-
φεραν σέ κοματώδη κατάσταση
το χορμί που δ' πυρήνας τον —φι-
λοξενώντας απόψε τον ανδρικό
σπόρο— τρεμούλαζε άνηστος
τρομερά γιά τή μοίρα του απόγο-
νου. Βλέπεις οί άρρώστους των λι-
μανιών Ξδιαν κι' Ξπαιρναν Ξκεινή
τήν εποχή. 'Αριά δά πεί, μά όσο
κάι νάναι γυρόφεραν στά χωριά
μας καί τρελλοί απόγονοι.

Τὴν ὥρα ποὺ ψήλωνε ὁ ἥλιος μέ-
 σ' ἀπὸ τὰ ρουμάνια καὶ οἱ ἀχτίδες
 τὸν σάιτενα τῆς «ὀδύρεας» περνών-
 τας κάτω ἀπὸ τ' ἀέρινα τῶσα τῶν
 πέτρινων γεφυριῶν, τὰ σπῖτια ἔ-
 δειχναν τὶς ἀναλογίες τους. Ὑἷλλα
 σὰ μοναστήρια πλατύστερνα καὶ
 ὕἷλλα ἀνάψαφρα καὶ παραλλήλο-
 γραμμά καὶ τῶξωτά. Ὑἷλαινος στὴ
 γεωμετρικὴ αἰσθησι τοῦ Κοντισ-
 τῆ ἀρχιμάστορα, ἀπὸ τὸν τοῦ
 ταλαντοῦ Ζαγορίσιου.

Ἄνοιγες τὸ παράθυρο καὶ ἔβλεπες κοπάδια ἀλογομουλάρια, γελᾶδες καὶ γίδια τὰ ἑξακαρκεῖναι στον διὰ δόσολα, ἐνῶ στὶς ροῦγες πολλὰ, πολλὰ σὰν τὶς μνῖγες, ἑσπρόνζαν τ' ἀγόρια. Ἄνοιγες τὶς ντουλάπες καὶ ἔλεγες τὰ χῶσις λαίμαργα τὰ χέρια σου στὸν ἀφρὸ τῆς μαύρης νταντέλλας, στὸ ἀτλάξαι καὶ στὸ μετὰ εἰ τῶν «χορδονόων», τῶν «γκρό» καὶ τῶν «μαντινιών», γὰρ νὰ γαρεῖς καὶ μὲ τὴν ἀφῆ ὅ,τι ἐλχορταῖναι ἡ ὄρασι σου. Κι ἦτανε ὅλα τὰ γυναικεία αὐτὰ φορέματα ἔτσι κομμένα, πὺν ἔδιναν — σ' ὅποιον ἀνάστημα — λιγερόδα καὶ χάση. Κι ἦτανε ἀκόμα τὰ σεγκούνια μὲ τ' ἄλλα σερίτια πὺν ἑλαιοστροβίλλαν στὸ μαῦρο φρόντο τοῦ ροῦζου, ἐνῶ οἱ ποδιὲς καὶ οἱ φουστὲς λουλουδιζάνε καὶ οἱ κεντημένες ζῶνες ἀστραφταν θαμπισμένα. Παράσταναν τ' ἀνδρικά σκουῖρα — φίνες τούχες — κομμένα σὲ φράγγικον στῖλ. Τῶν παππούδων τούκ, βλέπεις, τὰ «πέλα» καὶ τὰ σκουῖρα σεγκούνια κομμέναν ἀλλοῦ. Ἡ ἀντίθεση τοῦ ντύσιμου ἦτανε χυτητή. Τὸ νέο ἀντιμάζονταν δειλὰ, χωρὶς λόγια, τὸ παλιὸ καὶ ἄς φαίνονταν μὴ κοινωνοῖν μὲ ἀοράγιστες ἀρχές. Παράμερα στη μένα τὰ κόκκινα φρέσια μὲ τὶς μαύρες φουστὲς, σὺμβολο μὴ ἀνύπαρχτης ὑποταγῆς τοῦ Ζαγορίσιου στὸν Τοῦρκο καὶ πλὰί τους τὰ γυναικεία φρέσια στολισμένα μὲ διπλὲς καὶ τριπλὲς σειρὲς ἀπὸ φλουρόνια καὶ ντυπύεις.

✱
Ἰσως ἦταν δειλινό. Προε-
στοί, παπᾶδες καὶ ἀνέντες, πίνανε
ταύτηνον καθέννας ἀπὸ τὸ γυάλινον
«σουραῖς» του στὰ πέτρινα πεζοῦλια
τοῦ μεσογιοιοῦ. Οἱ προεστοὶ εἶ-
χαν τὴ βιβλικὴ γαλήνη ποὺ παίρ-
νουν τὰ πρόσωπα τῶν γέρον καὶ
καὶ ἔσποροῦσθκαν φροντίδες. Μὴ
αὐτοὶ εἶναι αἰνέει ποὺ ἀπὸ λῆγο

το χρέος τους — δίνοντας λύσεις
στὰ κοινά—, κατὰ πῶς ταυτίζε-
ται συνειδητῇ τους καὶ τοῖ ἀπε-
γυαίστοις ἥθος τους. Ποία συνεί-
δηση καὶ ποῦ ἥθος, θὰ ρωτήσεις,
μὰ καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
περάσει γύρνους αὐτὴ τὴν ὥρα ἀπὸ
τὸ μεσοχώρι, γιατί εἶναι αὐτοί;
Ξεχνᾷς πῶς κινδερουν ἐδῶ οἱ γέ-
ροι καὶ κατὶ τέτοιες προγάνικες ἰ-
δέες τὶς χουγιάζουν; Γιὰ ἄλλες ἱ-
στορίες τους σκοτεινὲς καὶ κρυφί-
ες μὴ λὲς τίποτα, τὶς ἔφαγε ὁ Μι-
νώταυρος ὁ γρόνος.

— Νὰ θυμᾶστε, εἶπε ὁ ἀνοιχτομάτης ποὺ ταξιδεύονταν στὴν Τεργέστη, τὸ ἀργάρισμα τῶν «ἐλκίων» μας θὰ χρησίμευε ὅσων καιρὸ θὰ μπαίνει στὸ Ζαγόρι ἀπὸ τῆς ἀποικίης μας γουρνᾶς. Βέβαια αὐτὸ θὰ πᾶει μακριά, ὅμως κάποτε θ' ἀρχίσουν οἱ ἀποικίης μας νὰ τρίζουν σατανικά, ἐπιφθορά. Αὐτὸ ἴσως νὰ τὸ νοιώσουν τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν μας, μὰ θὰ γίνει. Τότε θὰ σκορπίσουμε στὸν δρόμο τέσσερες ἀνέμους καὶ ὁ τόπος μας θὰ ξεριζώσει.

— Στὴν ψυχὴ τοῦ Ζαγορείου, ἀποκοιμήθηκε ὁ πῶς γέρος, γαντζώθηκε γιὰ καλὰ τὸ δαμονιὸν τῶν Ἑβραίων· ἐμπόριο καὶ φιλομάθεια. Εἶναι κοντοὶ οἱ φόβοι σου γυνὴ μου, ὁ τόπος μας δὲ θὰ ξεπέσει. Ὅλα τὰ γλιτῶμεν πέτρινα καὶ ἡ πέτρα ποτὲ δὲ σαλπίζει.

Ὁ ἄλλος δὲν ἀπάντησε ἀμέσως, μόνο γύρισε τὸ κεφάλι καὶ κοίταξε τοὺς μαστοὺς τοῦ Καπετάνιου θουνοῦ ποὺ παίρνανε στὸ δειλινὸ τὸ ἀπαλὸ ροῦ τῆς σάκας, ἐνῷ πρὶς πέρα οἱ σιγιᾶς ἀντηροῖζαν τὰς χαράδρες σὰ νὰ θρῆναι ἀπὸ τὴν Ἄδη. Κοίταξε στὰ θορεῖνα, ἔξω ἀπὸ τὰ σύντομα τοῦ Ζαγορίου τῇ Μερόπη ποῦ διατηροῦνται αἰώνια μιὰν ἀτίθαινη—γιὰ βουνο-ξρωτικὴ στάση, ὥρθανε λίγα τοὺς μαστοὺς τῆς ποδὶ τῆς Δρακόλυμης κατεργώντας τὸ μυθικὸ τέρας ν' ἀναδυθεῖ—ἀπ' ἐκεῖ—καὶ νὰ τὴν κατακτήσει. Γύρα τῆς ὄρθη συννεφάκια—ἐπιτολῆται οἱ βύλογοφια—ἀνιητούσαν. Ἀνατολικά μανσολογούσαν τὰ γινούρα δάση τῆς Τύμφης καὶ ποδὸς τὸ νοτιὰ θ-υφάνοντες ἀερότο τὸ Περιοστέρν.

Καὶ τότε θὰ γίνει παπποῦ.
εἶπε. Ἐμεῖς, φυσικά, δὲ θὰ τὸ δοῦ-
με. Ἄν καταξάνουμε ἢς πάλαι-
μας, θὰ τὸ πιστέψουμε: ποῦντα δὲν
ἔχουν ὁδούς, ἀληθινοὶ εἶναι
τῶν γυναικῶν μας ποὺ θάγνουν
αὐτὴ τὴν πέτρα. Ἀρὰ ἡ γοη-
τοῦ Ζαχάρειου θὰ τοὺς κα-
ταπιῶν οἱ πολιτεῖς. Ἔτσι κατα-
ποῖν οἱ πολιτεῖς τοὺς χωριάτες
ποὺ δὲ βγάλουν ὁδούς στα χέρια
οὐ στὸ πινάλο.

— Τὴ λέγεις τέχνην μου, τὸν
ἀντίσκοπε κάποιος ἀπὸ τοὺς πατέ-
ρες, ὁ τόπος ἡμῶν νὰ ἐγκαταλεί-
ρηται; Τοιοῦτος πλοῦτος, τοιαύτη
παιδεία καὶ ἀρετὴ ἥτις σὰς ὁδηγεῖ

T O Z A Γ O P I (Λυριὴ ἀναδρομή)

εἰς ἄκρως χριστιανικὴν φιλογένει-
αν... Ἀπίθανον.

— Καὶ ὁμῶς παπποῦνι μου, νομίζω πὼς ἔτσι θὰ γίνει. Καταθέ-
τουμε βέβαια τὴ φιλογενεῖά μας
— δὲ μιλῶ γιὰ ἄλλες ἀρετές μας
— πὺν ἴσως οἱ ἐρχόμενες γενεὲς καὶ
μὴ τίς ἐκτιμῶνται — στήν ἐξυπ-
νήρησθ τῶν συγχρόνων μας καὶ
τὴν κληροδοτοῦμε σὰν παράδειγμα
στὰ ἐγγόνια μας. Τὸ ἄλλο να τοὺς
ἀφήσουμε; Περιουσίαν; ἴσως να
πράξουν στὰ χέρια τοὺς κάποια ρε-
τάλια. Καρπερὴ γῆ δὲν ἔχουμε; ἂν
φράξουν τοὺς δρόμους μας πὺν
ὀδηγοῦν στὰ Γιάννινα καὶ στὰ ψω-
μοτόπια γιὰ λίγους μῆνες, πολλοὶ
ἀπὸ μᾶς θὰ πεθάνουν τῆς πείνας.
Μὰ ἔξωσκα κάτι πὺν πρέπει νὰ
γοραφεῖ στὴ διαθήκη μας; κληροδο-
τοῦμε στοὺς ἀπογόνους μας τοὺς
ρῶζους τοῦ μυαλοῦ καὶ τὴ λατρεία
γιὰ τὸν τόπο μας...

Γνώρισα τὸ Ζαγόρι σὲ ὦρα
καταιγίδας. Τράβηξα τὴ λεπτή
κουρτίνα τοῦ παραθύρου. Ὁ οικο-
δεσπότης ἔβγαψε στὴ διακοχίτη
του νὰ βρεῖ τὴν «Ἡρώδιαν» συμφο-
νία. Στὰ φύλλα τῶν καρδιῶν πε-
ρνοῦσε ἡ ἀγωνία τῶν οὐρανῶν καί
τ' ἀνατάραιε. Ὅσοτερα τ' ἀστρα-
φθορὸ ἔβριστο τοῦ ἀρχάγγελου δια-
στανρώθηκε σὲ τρεῖς χιτυήματα
μὲ τοῦ ἑοσφόρου καὶ ἀπολύθηκε
ὁ κεραυνός. Μὰ ὁ τόπος βάραινε
Ξανά, παίροντας μιὰ βυζαντινὴ
αὐστηρότητα. Τὸ νερὸ βογγοῦσε
στὴς πέτρινες στέγες. Ἡ «Ἡρωί-
κη» μὲ τίμυε. Ξαφνικά βαθεῖ ἡχο-
συντάραξε τὰ πάντα. Δὲν ἦ-
ταν ὁ κεραυνός, δὲν ἦταν ἡ συμ-
φονία, εἶπε σωριαστὴ ἡ πρόσφυγ-
κάποιον «ἀρχοντικοῦ»... Ὁ οικοδε-
σπότης μὲ κοιτάει καί, σὰ νὰ διά-
βασε τὴ σκέψη μου, χαμογέλασε
πικρά.

Γνώρισα γιατί, καθηγητά
σε πανεπιστήμιο, την ώρα που κρο-
τούσε το χέρι της άρρωστης θείας
του και κοίταζε τα μακρινά σου
μάτια μας. Ήταν σα να μετρούσε
στον άδενικο σφυγμό της έτοιμο
θάνατο το σφυγμό του Ζαγορίου
μας...

Γνώρισα το Σίγνορο με δικά
νο και μαύρο σκύλο, ξεσπυλωμένο
στην κοίτη του Βέου. Με απίστευ-
σιμένα μάτια κοίταξε τις κότες
—αυτές το τεκούχο ζουμένες— πλά-
ρες του γρανιτή που φεύγανε τρι-
λά ίσασε 700 μέτρα. Τέτοια φυλό-
κιση ανέκλεψη ποτέ να δέν υπά-
γει. Γνώρισα το Σίγνορο στην κα-
ταπληκτικότερη χαράδα της Εύ-
ροπής με άνοιγμένες τις πλέε-
ρου ν' άροπαφάνει, έξω το αλί-
νο ταξίδε δροσιστά πέρα από τα
γοστό νερά της χαράδας να' ά-
λους τόπους που άσφαλτά θα σού-

● ΣΙΝΕΜΑ ΣΤΗ 10η ΣΕΛΙΔΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 10^η ΣΕΛ

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Ὁ κ. Νίκος Τσαπάρης ἀπὸ τοὺς Ἀσπραγγέλους ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴν τρισευγενική καὶ χαριτωμένη Γιαννιωτοπούλα δ. Γιούλα Τσακούμη.

Τοὺς εὐχόμεστε καλὰ στέφανα καὶ κάθε χαρὰ.

ΓΑΜΟΙ

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

Στὶς 2 Μαΐου στὸν ἱερὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Σκέπης τοῦ προαστείου Παπάγου ἐγίναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀγγελου Σαββανίδου καὶ τῆς διδος Μαρίας Γκράτζιου, θυγατρὸς τοῦ ἐ.α. στρατηγού Κλεομένους Γκράτζιου, ἀπὸ τὰ Κάτω Πεδινὰ Ζαγορίου.

ΔΙΚΟΡΦΟ

Στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἀρχιμανδρείου ἐγίναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σωτηρίου Ντούσκα, ἐνυμνάρχου ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιᾶς Πρεβέζης καὶ τῆς διδος Εὐφροσύνης Γ. Σορβάκου, ἀπὸ τὸ Δικόρφο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Μᾶς γέμισε ὁδὺν ὁ ξαφνικὸς θάνατος τοῦ Γούλα Κρίτσα πού σὲ ἡλικία 63 ἐτῶν ἀφῆσε τὴν τελευταία του πνοή στὴ γενέτειρά του Ἀσπραγγέλοι ὅπου, ἀπὸ χρόνια καὶ σὲ ὥρες σκόλης, ξανάχτιζε μὲ τὰ χέρια του καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἀδερφοῦ του πέτρα πάνω στὴν πέτρα τὸ καμμένο ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς σπιτί τους. Τὸ ἀγγελμα τοῦ χαμοῦ του στάθηκε φοβερό, ἀποτρόπαιον καὶ ἰ γιὰ τοὺς φίλους του πού πολὺ ἀγαποῦσαν τὸν ἐντιμὸ, ἡμερο, ἐργατικὸ καὶ ταπεινόφρονα Γούλα. Ἄς εἶναι ἀνάλαφρο τὸ γιαννιώτικο χῶμα πού τὸν δέχτηκε.

«Τὸ Ζαγόρι μας» συλλυπᾶται θερμὰ τοὺς συγγενεῖς του.

ΒΙΤΣΑ

Πέθανε τὸν προηγούμενον μῆνα στὸ ἐξωτερικὸ ἢ Βασιλικὴ Κώστα Βασδέκη, ἀπὸ τὴ Βίτσα τοῦ Ζαγορίου, πού ἦταν σ' ὅλους ἀγαπητὴ καὶ ξεχώριζε γιὰ τὸ ἥθος καὶ τὴν καλωσύνη της.

Στὴν οἰκογένειά της καὶ σ' ὅλους τοὺς συγγενεῖς της, ἐκφράζουμε τὰ συλλυπητήριά μας.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ. — Πέθανε στὴν Ἀμφιλοχία καὶ τάφηκε στὸ χωριὸ τοῦ Καπέσοβο σὲ ἡλικία 65 χρόνων, ἀπὸ ἐπώδυνη ἀσθένεια, ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας Ἀλέξιος Σ. Βογᾶς. Ἦταν ἀπόγονος τῆς μεγάλης οἰκογένειας τῶν Ἀγιογράφων Βογᾶδων ἢ Καπεσοβιτῶν οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν τὸν 17ο καὶ 18ο αἰῶνα.

Ὁ ἀποδημήσας διακρινόταν γιὰ τὴν ἐργατικότητά του, τὴν τιμωρητικότητά του καὶ τὴν ἐπιχειρηματικὴ του δραστηριότητα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ
ΗΜΕΡΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΣΤΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ

Στὰ πλαίσια τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἐκπολιτιστικοῦ συλλόγου Κήπων καὶ γιὰ τὸν εορτασμὸ τῆς παγκόσμιας ἡμέρας τοῦ περιβάλλοντος 5ης Ἰουνίου ἐγίνε ὁμιλία στοὺς Κήπους τὴν 6—6—1979 μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. Μιχάλη Ἀράπογλου ἀρχιτέκτονα D.P.L.G. DEA γεωγραφίας ἀνάπτυξης καὶ περιβάλλοντος καὶ θέμα: Ἡ μὴ ἐλεγχόμενη ἐπέκταση τοῦ τουρισμοῦ καὶ οἱ ἐπιπτώσεις της στὸ περιβάλλον.

Τὴν ὁμιλία παρακολούθησαν οἱ ἀρχεῖς τῶν Κήπων οἱ κάτοικοι, καθὼς καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἀπὸ τὰ Γιάννενα καὶ τὶς γύρω Κοινότητες. Στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ἐγίνε προβολὴ ταινίας ἀπὸ τὸν ὁμιλητὴ μὲ τοπία καὶ Ζαγορίσια μνημεῖα.

Ἡ προβολὴ ἀρχισε δείχνοντας τὸν Βοῦδομάτη τὴν χαράδρα τοῦ Βίκου, τὸ Βικάκι, τὸ Μοναστήρι τοῦ Ρογκοβοῦ, τὸ Καπέσοβο χιονισμένο, τὸν Καζιακὸ Τσεπελόβου καὶ τὸν Χοῦβο Σκαμνελίου, τὰ Ριζιανὰ Νεγάδων καὶ τοὺς Κήπους. Ἀπὸ τὰ μνημεῖα ἐκτὸς ἀπὸ τὰ περίφημα καμπαναριά τοῦ Καπέσοβου καὶ τῶν Κήπων καθὼς καὶ τὰ φημισμένα ἀρχοντικά προβλήθηκαν ἐπίσης, τὰ παραδοσιακὰ γεφύρια Καλογερίου καὶ Λαζαρίδου Κουκουλίου, Μυρσίση καὶ Μύλου Κήπων καὶ τῶν Ριζιανῶν Νεγάδων καὶ ἡ προβολὴ κατέληξε μὲ τὸ γεφύρι τοῦ Κόκκορη ὅπως ἦταν πρῶτα καὶ δυστυχῶς ὅπως εἶναι σήμερον μετὰ τὴν κατάρευση τμήματός του.

Τὸ τέλος τῆς προβολῆς ἀκολούθησε διάλογος καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων. Ἀπὸ μέρους μας εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Μιχάλη Ἀράπογλου γιὰ τὴν χαρὰ πού μᾶς ἔδωσε καὶ τὰ ὠραῖα πράγματα πού μᾶς εἶπε.

Γ. ΓΚΡΟΤ-ΓΛΗΣ

Ἡ ἐφημερίδα μας τῆς ὁποίας ὁ ἀποδημήσας ἦταν ἐκλεκτὸς συνδρομητής, συλλυπεῖται ἐγκάρδια τοὺς οἰκείους του.

★

Ἀπὸ τραγικὸ ἀτύχημα, πνίγηκε ἐνῶ ψάρευε στὴ θάλασσα τῆς Χαλκιδικῆς, ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας Νικόλαος Δούκας, Λυκειαρχὸς στὴ Θεσσαλονίκη ἀπὸ τὸ Καπέσοβο. Ὁ Ν. Δούκας εἶχε διακριθεῖ γιὰ τὴν μεγάλη του ἐπιστημονικὴ μόρφωση καὶ θεωροῦνταν ἀπὸ τοὺς καλύτερους φυσικομαθηματικοὺς τῆς χώρας μας.

Ἡ ἐφημερίδα μας τῆς ὁποίας ὁ Ν. Δούκας ἦτο ἐκλεκτὸς συνδρομητής συλλυπεῖται ἐγκάρδια τοὺς οἰκείους του.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΠΡΑΞΗ

Ὁ καταγόμενος ἀπὸ τοὺς Ἀσπραγγέλους Ξενοφώντας Παπάζογλου, μαθητὴς Λυκείου, ἔσωσε μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ἀπὸ βέβαιο πνιγμὸ στὴ λίμνη τῶν Γιαννίνων ἕναν μικρὸ τσιγγάνο καὶ τὸ ἀρκουδάκι του. Ἡ ἐφημερίδα μας συγχαίροντας τὸ νεαρὸ Παπάζογλου, πού εἶναι καὶ διακεκριμένος ἀθλητὴς, τοῦ εὐχεται νὰ κρατήσει γιὰ πάντα θερμὸ τὸ φιλάνθρωπο αἶσθημα πού τὸν ὁδήγησε στὴν ἐπικίνδυνη μὰ καὶ τόσο ὑψηλὴ πράξη του.

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Ἀπὸ τὴν 1 Ἰουνίου ἀρχισε νὰ λειτουργεῖ τὸ καφενεῖο τοῦ Κουκουλίου πού βρίσκεται στὸ Μεσοχώρι τοῦ χωριοῦ. Λειτουργεῖ μὲ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Παν. Ἀλεξ. Τσουμάνη. Ἡ προθυμία τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ καταστηματοῦ καὶ ἡ ἐπιθυμία του γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ χωριανούς καὶ ξένους ἐπισκέπτες, παρέχουν τὴν ἐγγύηση, ὅτι ὅλοι θὰ μείνουν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ λειτουργία αὐτοῦ τοῦ κέντρου. Καλὸς οἰωνὸς αὐτὸς γιὰ τὸ Κουκούλι. Ὑποχρέωση ὅλων νὰ ἐπισκεφτοῦν τὸ νέο κέντρο.

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στὶς 25-26-27 Μαΐου ὁμάδα ἀπὸ 30 ἀπόφοιτες τοῦ Γ' Γυμνασίου Θηλέων Θεσσαλονίκης μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς κυρίες Παπακάτσια, Τσώτσου Θεοφυλάκτου, Μ. Γκράτζιου καὶ Γιάκου ὁργάνωσαν ἐκδρομὴν στὴν περιοχὴ Ἰωαννίνων. Ἐπισκέφθηκαν τὴν Μονὴ Βελλᾶς ὅπου παρέδωσαν φωτοαντιγραφικὸ μηχανήμα γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Σχολῆς δωρεὰ τοῦ γιὰ τὴν μνήμη τοῦ ἀξέχαστου Γυμνασιάρχου τοῦ Κώστα Γκράτζιου. Τοὺς προσεφώνησε θερμὰ ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Τὴν ἐπομένη πῆγαν στὸ Μονοδένδρο, Χαράδρα Βίκου, Ἐπάνω Σουδενα ὅπου ξεναγήθηκαν στὴν Λαμπριάδου Οἰκοκυριᾷ Σχολῇ καὶ ἐπαύσασαν στὸ παραδοσιακὸ σπιτί τοῦ καθηγητοῦ τοῦ κ. Στάθη Λαμπριάδου. Σὲ συνέχεια πῆγαν στὸν Ἐλαφότοπο - Τσοβάροι γενέτειρα τοῦ Γκράτζιου ὅπου μὲ δαπάνη τοῦ θά κτισθεῖ μαρμαρίνη βρύση στὴ μνήμη τοῦ γιὰ νὰ θυμίζει σ' ὅλους τὴν «εὐδαιμονία» καὶ ἀξέχαστη μορφὴ του.

Φιλοξενήθηκαν στὸ Γκράτζικο μὲ ὀφθαλμὸς, χωριάτικες πῆττες κ.λ.π.

Γύρισαν στὴν Θεσσαλονικὴ γεμάτες ὠραῖες ἐντυπώσεις ἐνθουσιασμένες ἀπὸ τὴν ἀνεπανάληπτη αὐτὴ ἐκδρομὴ.

ΔΩΡΕΕΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

♦ Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Δημήτριος Χ. Παρλαπᾶς προσέφερε στὴν ἐφημερίδα μας πέντε χιλιάδες δραχμὲς σὲ μνήμη τῶν γονέων τοῦ ΧΡΗ. ΣΤΟΤ καὶ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΑΡΛΑΠΑ.

♦ Ὁ κ. Γεώργιος Γκιζᾶς μᾶς ἔστειλε πεντακόσιες δραχμὲς σὲ μνήμη τῆς μητέρας τοῦ ΟΛΓΑΣ ΓΚΙΖΑ.

Ο ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ

ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Στὶς 3 Ἰουνίου ὁ Ὀρειβατικὸς ἦταν πάλι στὸ Ζαγόρι. Περίπου 60 άτομα πῆγαν μέχρι τὸ Πάπιγκο. Ἀπὸ κει μὲ τὰ πόδια 20 άτομα ἀνέβηκαν στὴν Ἀστράκα - Τύμφης (2436 μ.) καὶ τὰ ὑπόλοιπα στὸ καταφύγιον τῆς Δρακόλιμνης.

Ἦταν μιά ἀπὸ τὶς καλύτερες ἐξδρομὲς τοῦ Ὀρειβατικοῦ.

ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΕΣ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ

Κύριε Διευθυντά, Ἐκίνησα τὸ τετρίμερο τῆς Περιοχῆς νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ χωριὸ μου Φλαμπούραρι πού οἱ φρονιμοὶ ὁμορφίεσ του εἶναι ἀπ' τὶς ὠραιότερες τῆς χώρας μας. Τόσο ὅμως ἐγὼ καὶ οἱ συμπατριώτες ἀπὸ τὴν Γρεβενήτι, τὸ Ἐλατοχώρι καὶ τὴ Βωβοῦσα ὅχι μόνο μετανοήσαμε γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀλλὰ νοιώσαμε καὶ ἕνα βαθὺ αἶσθημα πικρίας. Πῶς ἄλλοιως μπορεῖ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν τελεία ἐγκαταλειμμένη μῖα περιοχὴς πού ἔχει τὴν ἐνάγκη φροντίδων σὲ τέτοιον βαθμὶν νὰ μὴν κολοῦν τὰ αὐτοκίνητα καὶ δημόσιο δρόμο ἀκόμα καὶ τὸν Τσούνιο;

Λυτὸ χρόνια τώρα διαβάζουμε τὴν ἢ ΜΟΜΑ ἔχει 20 ἐκατομμύρια γιὰ τὴν βατότητα τοῦ δρόμου. Πόσο γίνεται μ' αὐτὸ τὸ ποσὸ; Ἀνέπαρκος γιὰτὶ δὲν ἀξιοποιεῖται;

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φιλοξενία

ΣΟΦΙΑ ΣΟΤΤΚΑΡΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Στὴ μνήμη τῆς Εὐγ. Ἀντανασίου προσέφεραν στὴν Ἐκκλησίᾳ Κουκουλίου ἀνὰ 1.000 δρχ. οἱ Βασ. Παπᾶς καὶ Καίτη Παπᾶ.

Γιὰ τὸ Νεκροταφεῖο - Κοιμητήριον Πέτρας προσέφεραν οἱ Κων. Παπακώστας 22.100, Μάρθα Παπαϊωάννου 10.000, Δ. Παπακώστας 10.000, Ἀγγελος Δαλαγγέλης 10.000, Κωνσταντὸς Κόκκαλης 1.000, Νικ. Παπαγιάννης 1.000.